Nebeští jezdci - Matuška, Waldemar

```
   Ami                   C
Po zasmušilé pustině jel starý honec krav,
   Ami                            C
den temný byl a ševelil dech větru v stéblech trav,
  Ami
tu honec k nebi pohleděl a v hrůze zůstal stát,
       F                      Ami
když z rozedraných oblaků viděl stádo krav se hnát.

          C            Ami            F        Dmi    Ami
R: Jipija je-éj,jipija jo-o-o-o-ou,to přízraky táhnou tmou.

Ten skot měl nohy z ocele a oči krvavé
a na bocích mu plápolaly cejchy řeřavé.
A oblohou se neslo jejích kopyt dunění
za nimi jeli honáci až k smrti znavení.

R: Jipija je-éj...

Ti muži byli sinavý a kalný měli zrak
a marně stádo stíhali,jak mračno stíhá mrak.
A proudy potu smáčely jim plášť i košili
a starý honák uslyšel ten jekot kvílivý.

R: Jipija je-éj...

Tu jeden honák zastavil a pravil: "Pozor dej",
svou duši hříchu uvaruj a ďáblu odpírej,
bys nemusel ses po smrti, jak my tady štvát
a nekonečnou oblohou to stádo s námi hnát.

R: Jipija hej
```